

K39292-7

#7

MEIE IGAPÄ EVANE LEIB.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K39292-2

1
M. Parmas.

Ena küpsetab saia.

Varemalt, kui ma veel
koolis ei käinud, oli emal
rohkem aega, ja ta küpse-
tas vähemalt iga^l nädala-
la^l korra saia. Kui emal
taignat sõtkus, olin mina
alati juures. Esialgu aja-
sin pärmil emal käest pea-
le, ja kui taigen valmis
sai, siis tahtsin jälle seda
saada. Kui emalt taigna-
tuki sain, hakkasin
sellest kringlit voolima.
Ühes suure saiaaga sai

ka minu väike kringel
ahjus küpsetatud. Oma-
tehtud kringel maitses
ikka paremini, kui ema-
tehtud sai. Isa sünni-
päevalaul oli suure
kringli kõrval ka mi-
nutehtud väike kringel.

5

Laul põllule.

Kasva, kasva, kõrrekene -
kuldamereks põllukene,
tuule tõusul lainetama,
kulda laulu sahistama,
sinililled iluna
sinu hõlma sinama.

Minerik.

Ma lõikas*in*
sa lõikas*id*
ta lõika*s*
me lõikasime
te lõikasite
nad lõikasid

Ulerik.

Ma lõika*n*
sa lõika*d*
ta lõika*b*
me lõikame
te lõikate
nad lõikavad

Maatöid

(Olevik.)

Mees töötab põllul. Tal on kaasas ader ja äke. Alul ta künnab ja siis äestab põldu. Seejärel laotab ta sinna sõnnikut ja künnab uuesti. Veel tuleb tal kord äestada. Siis alles hakkab ta külvama. Külvamise järel põllumees ootab vihma.

Maatõid.

(Minerik.)

Mees töötas põllul. Tal
oli kaasas ader ja äke. Athul
ta kündis ja siis äestas põl-
du. Seejärel laotas ta sinna
sõnnikut ja kündis uuesti.
Veel tuli tal kord äestada.
Siis alles hakkas ta külva-
ma. Külvamise järel põllu-
mees ootas vihma.

Veski

H. Paimas

M. Paamas.

Etteütlus.

Orav.

Kõrge kuuse ladvas istub
väike orav. Ta tihe saba on
püsti. Ta tumedad silmad
uurivad kuivanud kää-
bi. Siis haarab ta selle
väikeste käppadega ja
hakkab seda närima. Pikaks
talveks kogub ta endale
suure tagavarakäbisid.
Kõva pakasega otsib ta
võrju oma väikesest soojast
pesast.

5.

Olevik. Minervik.

Ma külvab	Ma külvasin
Ta külvad	Ta külvasid
Ta külvab	Ta külvas
Me külvame	Me külvasime
Te külvate	Te külvasite
Kad külvavad	Kad külvasid

Olevik.

Minervik.

Ma küpsetan	Ma küpsetasin
Ta küpsetad	Ta küpsetasid
Ta küpsetab	Ta küpsetas
Me küpsetame	Me küpsetasime
Te küpsetate	Te küpsetasite
Kad küpsetavad	Kad küpsetasid

Meri.

I

Meil ukse ees lainetab meri,
 käib alla, üles nii,
 et laine la^{ne}it ajab
 küll taga järjesti.

II

Siin lainetab rukkiräli
 kuldained mu õue all.
 Ja isa, ema ja käli-
 nad vaatavad väraval.

III

Mu üle Eesti taevad
 on nõnda sinine
 ja Eesti päike paistab
 nii selgesti, soojasti.

M. P.

40.

$$4:4 = 1 \quad 16:4 = 4 \quad 32:4 = 8$$

$$5:4 = 1j.1 \quad 17:4 = 4j.1 \quad 33:4 = 8j.1$$

$$6:4 = 1j.2 \quad 18:4 = 4j.2 \quad 34:4 = 8j.2$$

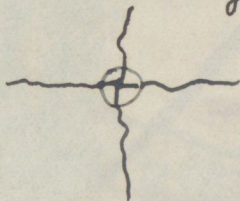
$$7:4 = 1j.3 \quad 19:4 = 4j.3 \quad 35:4 = 8j.3$$

$$20:4 = 5 \quad 28:4 = 7 \quad 38:4 = 9j.2$$

$$22:4 = 5j.2 \quad 30:4 = 7j.2(2) \quad 19:4 = 4j.3$$

$$36:4 = 9 \quad 17:4 = 6j.2(1) \quad 26:4 = 6j.2$$

$$39:4 = 9j.3 \quad 21:4 = 5j.1 \quad 35:4 = 8j.3$$

4

5-

Klassitöö.

vigade parandus.

$$17:4 = 4j.1$$

parandus

õige

J. Maarla

Tuvel maal.

Leida nisutera.

Väike Leida oli nisutera aida ukse eest maast võt-
nud ja tõi ta emale näha.
Ema jutustas, et nisute-
radest jahu püülitakse
ja jahust võib kooke
küpsetada. Leida tahtis
oma nisutera sedamaid
veskile viia, seal jahuks
jahvatada ja siis ruit-
tu kooke teha. Ema sele-
tas, et ühelt terast saab
liiga vähe jahu. Kuid
ühelt terast võib palju,

palju teisi teri kasvata-
da, kui Leida aga jak-
sab oodata. Aga kui
kand peab Leida ootama?
Palju, palju päevi ja näd-
alaid, sest terake tuleb
maha külvata, et ta mul-
las võiks idandada ja suu-
reks viljaks kasvada.
Kisutera külvati maha.
Atias sibulapeenral tegi
ema terake pehme aseme,
ja Leida pistis tera mul-
da. Ema pari pulgakese
püsti, millest kohta vois.

Tuulaja laul.

Lange, lange, terakene,
läbi sarja sahinad,
ringelt puhub tuulekene,
agan lendab kahinal.

Sikka-sikka õõtsub sari,
põhk ta põhjas kahiseb,
kuldne terakeste hari
värava all kerkinneb.

Agan lendab, ringi keerleb,
seina vastu sahiseb.
Hõlgas kerkib, tera langeb,
käsi karmelt rehitseb.

Samma. H.
Puhu, puhua, tuulekene,
virgalt tööle panen käe,
et ei ükski terakene
põhku enam peitu jää.

Etteütlus

Läksid mööda nädalad
ja päevad. Kisuoras kas=
vas pikemaks, võrsus ja ajas
kuus kõrt välja. Kõrre tüpeⁿ=
dest ilmusid pead ja kui
need said õitsenud, kasva=
tasid nad ilusaid jämmlaid
nisutera. Seda kõrke nägi
väike Leida ise oma silma=
ga.

5-

Kull.
 Ilm oli kuum. Nälgane
kull tiirles õhus. Atias ja=
 lutas kukk. „Milline ma=
 gus saak!” mõtles maiaas =
 mokk kull. Kui nool len=
 das ta kuke kallale. Kukk
 kisas kuis jõudis. Pea oleks
 ta olnud tumm, sest hak=
 kas lõppema ju ramm.
 Peremees kuulis kuke kisa.
 Seinal rippus püss, ja pe=
 remees ruttas sellega õue.
Küüd oli asi kull. Kullil
 oli suur utt. Leekord pää=

ses kull ometi õnnelikult.

exajõh. mum is mlt
= aj sait. auto aluit hul
= an exillik. hul sait
= saia sait! hul sait
= rel bo is. hul hul
hul. hul hul hul hul
hul hul hul hul hul
= hul hul, hul hul hul
hul hul hul hul hul
= hul hul hul hul hul
hul hul hul hul hul
= hul hul hul hul hul
hul hul hul hul hul
= hul hul hul hul hul

Meri.

Meil ukse ees lainetab meri,
käib alla, üles nii
et laine lainet ajab
küll taga järjesti.

Siin lainetab rukkirõli
kuldlaineid mu õue all.
Ja isa, ema ja káli-
had vaatarvad väraval.

Mu üle Eesti taervas
on nõnda sinine
ja Eesti päike paistab
nii selgesti, soojasti.

Mis ma teen?

Ma töötan põllul. Ma künnan, äestan ja rullin põldu. Ma laotan sõnnikut. Ma külvatan teri põllule. Ma lõikan rukist.

Stukkipöld.

M. P.

Tulaja laul.

Lange, lange, terakene,
 läbi sarja sahinä, ^{1.}
 vingelt puhub tulekene,
 agan lendab kahinal.

2.

Sikka-sahka õõtsub sari,
 põhk ta põhjas kahiseb,
 kuldne terakeste hari
 värava all kerkinneb.

3.

Agan lendab, ringi keerleb,
 seinä vastu tsahiseb.

Hõlgas kerkib, tera langeb,
 käsi kärmelt rehitseb.

4.

Puhu, puhu, tuulekene,
(~~kärmelt~~) virgalt tööle panen käe,
et ei ükski terakene
põhku enam peitu jää.

5.

Etteütlus.

Hunt^I ja kits.

Kõrgel kaljul seisis kits. Teda nägi hunt, kes^{oleks} meelsasti söönud kitseliha. Ta hüüdis kitsale: „Tule oneti alla, siin on palju rammusam rohi!” Kits vastas: „Ei on~~u~~ mulle arm- sam rammusast rohust.”

II

Jänes ja konn.

Kord oli jänes õige kurb. Ükski loom ei kartnud teda. Koer kimbutas teda alati. Seepärast otsustas ta uputada end. Ta jooksis jõe.

Aga kann kartis järest.
Lee hüppas vette. Siis sai
jänes õige rõõmsaks. Ta pöö-
ris tagasi metsa ja elab
praegugi veel.

5.

